

Sprovođenje carinskog postupka nad robom koja je predmet finansijskog lizinga

Radi pravilnog i jednoobraznog sprovođenja carinskog postupka nad robom koja je predmet finansijskog lizinga, odnosno drugog ugovornog odnosa kojim je predviđeno da se po potpunom izmirenju obaveza, to jest isplatom poslednje rate postaje vlasnik robe, obaveštavamo vas o sledećem:

Odredbom člana 164. Carinskog zakona (Sl.glasnik RS br.18/10) propisano je da u postupku privremenog uvoza carinski organ odobrava upotrebu u carinskom području Republike Srbije strane robe namenjene ponovnom izvozu u neizmenjenom stanju, osim uobičajenog smanjenja vrednosti zbog upotrebe, uz potpuno ili delimično oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina i bez primene mera komercijalne politike.

U skladu sa odredbama člana 12. Pravilnika o obliku, sadržini, načinu podnošenja i popunjavanja deklaracije i drugih obrazaca u carinskom postupku (Sl. glasnik RS br. 29/10) primalac odnosno uvoznik robe je lice za čiji račun se podnosi deklaracija i koje je u vreme prihvatanja deklaracije vlasnik robe ili ima slična prava raspolaganja.

Polazeći od navedenog, odnosno činjenice da kod ugovora o finansijskom lizingu ili drugog ugovora kojim je predviđeno da se po izmirenju finansijskih obaveza postaje vlasnik, odnosno na drugi način prenosi pravo vlasništva, te da prilikom uvoza robe koja je predmet takvog ugovora i ne postoji namera vraćanja robe u inostranstvo, to se nad takvom robom ne može sprovesti postupak privremenog uvoza, već postupak stavljanja robe u slobodan promet.

Ovo posebno iz razloga što trenutak sticanja prava vlasništva nad robom ne utiče na status primaoca robe, tako da se i lice koje će postati vlasnik nakon isplate pune cene prodavcu, kao i lice koje će postati vlasnik po potpunom izmirenju svih obaveza može smatrati primaocem robe u smislu carinskih propisa.

Prilikom sprovođenja postupka stavljanja robe u slobodan promet, u rubiku 8 JCI se upisuju podaci o uvozniku, odnosno primaocu robe (primalac lizinga) i sprovodi postupak stavljanja u slobodan promet, koji u skladu sa odredbom člana 104. Carinskog zakona (Sl.glasnik RS br.18/10) podrazumeva primenu mera trgovinske politike, ispunjavanje ostalih formalnosti u vezi sa uvozom robe i plaćanje svih uvoznih dažbina, poreza, akciza i drugih naknada u skladu sa carinskim i drugim propisima.

Carinska vrednost za robu koja se uvozi po osnovu finansijskog lizinga, u skladu sa članom 49. stav 1. Carinskog zakona, utvrđuje se primenom čl. 40. do 45. tog zakona.

Ako se carinska vrednost za robu koja se uvozi po osnovu finansijskog lizinga ne može utvrditi primenom čl. 40. do 45. Carinskog zakona, a za koju je predviđena mogućnost kupovine, carinska vrednost utvrđuje se, u skladu sa članom 49. stav 2. tog zakona, na osnovu ponuđene cene za kupovinu, odnosno na osnovu ukupnog iznosa koji treba da se plati za robu da bi prešla u vlasništvo korisnika lizinga, po potrebi uskladenog sa odredbama čl. 46. i 47. istog zakona.

(Akt Uprave carina broj 148-03-030-01-117/2010 od 06.05.2010. godine)